

MAAILMA KOOSTUU AINEELLISESTA JA HENKISESTÄ ULOTTUVUUDESTA LUODEN YHDESSÄ TOIMIVAN KOKONAISUUDEN

Kirjan ensimmäisessä luvussa kuvailen maailmaa energioiden näkökulmasta. Teen sen, että kirjassa hahmoteltu energioihin perustuva elämäntapa olisi mahdollista ymmärtää. Sen tähden totean heti aluksi, että maailma koostuu aineellisen ulottuvuuden lisäksi henkisestä ulottuvuudesta, jota voidaan havainnoida pelkästään tuntemuksilla. Vaikka henkistä ulottuvuutta ei näe, se on aivan yhtä todellinen kuin kaikki kosketeltavissakin oleva. Energeettinen ulottuvuus vaikuttaa maailmaan, luoden sen todellisuutta kaiken aikaa, ja sillä on omat lainalaisuutensa, joiden ominaisuuksia hahmottelen seuraavaksi tarkemmin.

Ihmisen tajunta muodostaa henkisen ulottuvuuden

Kun ihminen elää elämäänsä, hän aistii oman kehonsa ja elinympäristönsä. Kaikki hänen ympärillään näyttäytyy hyvin konkreettisena, ja sitä tarkastellessaan hän voi tulla helposti sellaiseen johtopäätökseen, että muuta ei sitten olekaan. Ihmisen on helppo työntää tunteensa syrjään ja ajatella vain järjellään, ja silloin hän ei aisti energioita. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että tätä energeettistä ulottuvuutta ei olisi olemassa, ja etteikö se vaikuttaisi ihmiseen sillä tavalla kuin se aina ja kaikkialla vaikuttaa. Se näet vaikuttaa, ja sen merkitystä tämä kirja yrittää parhaansa mukaan selittää.

Nimittäin siinä, missä aineellisen maailman asioita ei pysty enää nähdä, alkaa henkinen ulottuvuus, joka on mielikuvien ja tuntemusten maailma, jonkinlainen tajunnan maailma. Kaikki 13 olemassa oleva värähtelee energeettisesti erilaisia ominaisuuksia ja merkityksiä, ja ihminen voi aistia niiden erot omien tuntemustensa avulla. Ihminen on itsekkin osa tätä alati muuttuvaa kokonaisuutta, ja sen vuoksi hänen omat aikomuksensa ja tekonsa vaikuttavat hänen todellisuuteensa. Jokainen ihminen elää tässä kahden ulottuvuuden kokonaisuudessa sitä mukaa sellaisena kuin hän sen kuvittelee ja sen kautta kokee. Henkinen ulottuvuus vaikuttaa ihmiseen elämän jokaisena hetkenä.

Kun ihminen rauhoittuu, kaiken taustalla on rauha, jonka voi aistia pehmeänä hyvänä olona. Tämä rauha on energioiden luonnollista virtausta, joka koostuu maskuliinisesta ja feminiinisestä energiaulottuvuudesta, ja yhdessä ne muodostavat täydellisen kokonaisuuden. Nämä energiaulottuvuudet ovat toistensa vastakohtia, ja niiden erot voi

huomata maailmassa kaikilla mahdollisilla aisteilla. Ne ovat ominaisuuksia, joissa maskuliininen energia on kovaa ja kulmikasta, kun taas feminiininen energialuottavuus on herkkää, pehmeää ja pyöreää. Kaiken olemassa olevan voi määrittää näiden kahden energiaolemuksen kautta.

Kaikkien energioiden yhteistoiminta tapahtuu siis henkisessä ulottuvuudessa. Jokin ihmiselle mysteerinä näyttäytyvä voima ylläpitää maailmaa ja saa kasvit kasvamaan. Jostakin syntyvät myös ihmiset ja eläimet. Fyysinen maailma näyttäytyy ihmiselle niin itsenäisesti toimivana kokonaisuutena, että kysymys sen ylläpitävästä voimasta onkin jokaiselle ihmiselle uskon asia. Olemassaolo maassa perustuukin uskoon siitä, että jotakin on jollakin tavalla olemassa. Usko on henkisessä ulottuvuudessa toimivaa energiaa, ihmisen mielentila, jossa mielikuvat luovat sellaista todellisuutta, johon ihminen aidosti uskoo.

Asiat ovat maassa aina fyysisesti jollakin tavalla, myös tapahtumien osalta, ja kaikella tällä on ajatuksella käsitettävä tarkoitus ja merkitys. Ihminen ylläpitää näitä merkityksiä mielikuvillaan aistiessaan ympäristöään ja ollessaan tietoinen, että jotakin oli, 14 ja sen vuoksi on nyt koko ajan. Kaikki mahdollinen siis värähtelee jatkuvasti henkisessä ulottuvuudessa näitä tarkoituksia ja merkityksiä, joista muodostuu totuus. Totuus on tässä hetkessä värähtelevä energioiden olemus, joka realisoituu maailmaan kaikin mahdollisin tavoin, ollen sitä, mitä se on. Koska ihminen on maassa ja pääasiassa aistii ympäristöään, hän uskoo ensisijaisesti siihen todellisuuteen, jossa hän päivittäin elää. Ihminen luo aina itsensä kaltaista, omaa ajatusmaailmaa vastaavaa, itselleen tarpeellista todellisuutta.

Henkisen ulottuvuuden elementit koostuvat siis mielikuvista, jotka ovat varastoituneena ihmisten mieliin alitajunnan tasolle. Nämä mielikuvat ovat syntyneet tilanteista, joissa ihminen on tehnyt jossakin vaiheessa jonkinlaisia päätelmiä, ja nämä päätelmät ovat jääneet hänen mieleensä jonkinlaisiksi merkityksiksi. Kaikki tarkoitukset ja merkitykset ovat uskoon perustuvia alitajuisia ajatusrakenteita ja ilmentyvät todellisuuteen uusina tilanteina.

Koska ihminen on olemassa, hänellä on aina jokin suhde kaiken olevan kanssa. Energeettisesti se tarkoittaa sitä, että hänessä on näitä kaikkia energioita, ja hän ilmentää suhdettaan kaikkeuteen tässä ja nyt. Tietoisesti tai tiedostamattaan hänellä on jokin asenne kaikkea mahdollista kohtaan. Se, ettei ole mitään mieltä on myös asenne. Näin maailma näyttäytyy ihmiselle sellaisena kuin on hänen mielikuviansa koostumus. Ihminen

kokee sen, mitä hänellä on mielessään, sillä hän kohtaa vain sen, mihin hän oikeasti uskoo, ei mitään muuta. Usko on energiaa, joka toimii koko ajan.

Kaikki mihin ihminen suuntaa huomionsa ja mistä hän tuottaa ajatuksia synnyttää energeettistä värähtelyä. Tämä energian muutos vaikuttaa jollakin tavalla kaikkeen mitä maailmassa on, mutta pääasiassa ihmisen omaan kehoon, jossa ajatusenergia on tavallaan kiinnittyneenä. Ajattelu on energian ohjaamista, lii- 15 kuttelua ja muokkaamista, ja tilanteesta riippuen sen suunta voi olla ihmisestä pois päin, jolloin se on energian vapauttamista tai sitten energian olemus liikkuu sisäänpäin, jolloin sitä voi luonnehtia pakkaamiseksi tai patoamiseksi. Jos ihminen keskittyy pitkäkestoisesti ja voimakkaasti johonkin, siihen kohdistuu suuri energeettinen voima, jolloin ajatusenergian määrätietoista liikettä voidaan kutsua luomiseksi. Sanoja toistamalla tiivistyy sanoissa oleva merkityksen energia, ja se tehoaa ihmiseen aina, vaikka käytös viittaisi muuhun. Tämä synnyttää luonnollisesti ristiriitaa, ollen vain ja ainoastaan sitä, mitä asiassa olevat tietoiset ja tiedostamattomat merkitykset eli energiat synnyttävät.

Energiat nimittäin toimivat juuri niin kuin niiden kuuluukin toimia, eikä niiden logiikkaa ole mielekästä pohtia, sillä ihminen ajattelee kaikenlaisia, negatiivisia ja positiivisia ajatuksia kaiken aikaa. Hän voi ajatella asioita ja tuntea tunteella niitä, ja yhdessä ne ovat energeettisen todellisuuden eri ominaisuusulottuvuuksia. Ajatuksen tasolla ja tunteen tasolla olevien energioiden suhde on suoraviivainen, sillä ajatus värähtelee juuri sitä, mitä se tarkoittaa tunteen tasolla ihmiselle itselleen. Kieli ja tunteet ovat tiukasti yhteenkietoutuneita, ja niistä muodostuu ihmiselle esim. identiteetti, se miten hän jäsentää maailmaa ja itseään siinä.

Asioiden tarkoitus ja merkitys ovat siis vain ajatuksia, ja jos ne luovat ikävää todellisuutta, niitä on silloin syytä muuttaa. Ihminen siis vain käytännössä kuvittelee, että jokin tietty tapahtuma tai toisten ihmisten käytös tarkoittavat hänen kannaltaan jotakin ikävää, ja uskoessaan näin hän elää kuvitelmansa todeksi. Nämä asiat kyllä tarkoittavat jotakin, mutta eivät yksiselitteisesti vain sitä, mitä hän pitää mielessään. Ihminen voi tahtoessaan tulla tietoiseksi oman mielensä rakenteista, ja antamalla anteeksi hän muuntaa energeettistä sisältöään, silloin todellisuus hänen ympärillään muuttuu. Fyysinen todellisuus muuttuu ihan alkuaineatomien tasolla sellaiseen suuntaan, millä tavalla hän värähtelee. 16 Ihmisen elämä on aineellisen eli välttämättömien tosiasioiden ja henkisen ulottuvuuden eli kuvitelmien yhteensulauma, ja niiden yhteistoiminnan kannattaa pistää

toimimaan itselleen tarkoituksenmukaisesti.